

[Boligministeren.]

hensyn, som det er nævnt, der har motive- ret ministeriets holdning, men en social sa- nering, der også indebærer istandsættelse af historisk og kunstnerisk værdifuld bebyg- gelse, vil vel altid have en vis turistmæssig betydning.

Med hensyn til spørgsmålet, som blev nævnt i den skriftlige begrundelse, om støtte i henhold til saneringslovens bestem- melser, kan jeg oplyse, at der er givet til- sagn om et statstilskud på 2,4 mill. kr. Det er det samlede statstilskud for hele området. Hertil kommer et statslån på 15 mill. kr., som imidlertid til sin tid vil blive ydet til fuld markedsrente.

Fru Dagmar Andreasen fremhæver både skriftligt og nu mundtligt, at forretningsdri- vende i kvarteret har disponeret i tillid til, at byplanvedtægten udtaler, at vedtægten ikke er til hinder for en fortsat lovlig anvendelse af ejendommene. Denne udtalelse i byplanvedtægten er en følge af, at byplan- vedtægter kun optager bestemmelser for de dispositioner, som ejerne med virkning for fremtiden måtte ønske at foretage i det pågældende område. En byplanvedtægt kan ikke gribe ind i eksisterende tilstande. Dette kan imidlertid og må nødvendigvis ske ved en saneringsplan. I modsat fald var det ikke muligt at gennemføre saneringer.

Jeg har bedst muligt sat mig ind i kritik- ken af denne sag. Efter min mening kan selve saneringen ikke kritiseres, og den er i overensstemmelse med bestemmelserne så- vel i 1959-loven som i 1969-loven.

Derimod synes jeg nok, og det vil jeg medgive fru Dagmar Andreasen, at sagen giver anledning til overvejelse af, hvorvidt borgerne i tilstrækkelig grad underrettes om deres rettigheder i henhold til lovgivningen. Fru Dagmar Andreasen vil være bekendt med, at jeg i anden forbindelse har prøvet at forbedre dette forhold, idet grundejernes erstatningsret i henhold til zonenloven blev bekendtgjort i form af avertering i dagspres- sen.

Endse kommune har fulgt lovens proce-

dureregler. Juridisk kan det ikke bebrejdes kommunen, at den ikke har orienteret bor- gerne i videre omfang, end loven foreskri- ver, men det ville nok have været rimeligt og hensigtsmæssigt, om der var givet ejerne meddelelse om deres erstatningsmuligheder i henhold til saneringslovens § 21, stk. 3, og om ankeadgangen i henhold til samme lovs § 24. Jeg må dog fremhæve, at vi i mi- nisteriet har modtaget en halv snes klager, hvis behandling i øjeblikket beror på udtal- lelser fra kommunen. Om udfaldet af be- handlingen af disse klager tør jeg ikke i dag udtale mig, men det er dog mit indtryk, at kommunen vil søge at imødekomme kla- gerne i det omfang, det ikke vil forrykke grundlaget for selve saneringen.

Med hensyn til ekspropriation er det mit indtryk, at enhver grundejer er bekendt med, at en sådan giver krav på erstatning, det er grundlovens bestemmelser. Men bor- gernes kendskab til retsbeskyttelse er noget fundamentalt. Sagen omkring saneringen af H. C. Andersen-kvarteret har derfor givet mig anledning til at overveje, om der i for- bindelse med den revision af saneringsloven, som er bebudet i statsministerens åbnings- tale, bør gennemføres regler, der påbyder kommunerne at ledsage både påbud og eks- propriationer med klagevejledning og at give oplysning om erstatningsmuligheder. Dette spørgsmål vedrører imidlertid ikke blot sa- neringsloven, men også anden lovgivning, hvorfor det nødvendigvis først må drøftes med justitsministeriet.

Jeg håber, at fru Dagmar Andreasen vil anerkende dette som en positiv reaktion på det stillede spørgsmål.

Dagmar Andreasen: Ja, jeg kunne vel i og for sig ikke vente et mere positivt svar, for jeg ved jo godt, at boligministeriet har vel- signet fremgangsmåden i det store og hele, men jeg har ikke kunnet undgå at få den opfattelse, efter at jeg efter bedste evne har forsøgt at sætte mig ind i loven, at embeds- mændene læser denne, som en vis mand læ- ser Bibelen. Det er der jo ikke noget at gøre